

Prvi koraki

GLASILO OSNOVNE ŠOLE VELIKI GABER
LETNIK 4, ŠTEVILKA 4, LETO 2020

POSEBNA SREDINSKA PRILOGA OB 140. OBLETNICI ŠOLSTVA V
VELIKEM GABRU TER 40. OBLETNICI VRTCA SONČNICA

LIKOVNI IZDELKI UČENCEV

Gloria Šimič, 6. r
mentorica: Olga Podpadec

Učenci OPB, 2. r
mentorica: Vesna Simonič

Jasmina Salihović, 2. r
mentorica: Vesna Simonič

Julija Verbič, 3. r
mentorica: Suzana Jefim

Zarja Kozlevčar, 2. r
mentorica: Vesna Simonič

Neža Slak, 2. r
mentorica: Vesna Simonič

Eva Kocjančič, 1. r
mentorica: Justina Zupančič

Alex Pekolj, 4. b
mentorica: Maja Papež

Max Pekolj, 2. r
mentorica: Vesna Simonič

Eva Mihajlovska, Adrijan Zorec, Matič Pucelj,
Julija Stopar, Sara Zupančič, Maj Vodopivec, 7. r
mentorica: Anamarija Šmajdek

Ana Šadl, 9. r
mentorica: Vida Ceglar

RAVNATELJEVA BESEDA

KORAK V DRUGAČEN SVET

Končujemo četrto šolsko leto, odkar vodim šolo in vrtec. Na podlagi kvalitetnega dela preteklih let smo v to šolsko leto zakorakali pozitivno in veselo, saj ravno v tem letu obeležujemo 140-letnico šole in 40-letnico vrtca. Obe obletnici smo praznovali na svečani prireditvi 19. decembra 2019, ki je bila izredno obiskana, obujali smo pretekle uspehe šole in vrtca, a hkrati drzno pokukali tudi v prihodnost šolstva na slovenskem.

Kljub jubilejnemu letu smo naše strokovno delo ponovno postavili na višji nivo. Vodenje vrtca je prevzela Alenka Žagar, ki je pričela postavljati nove temelje za strokovno delo v vrtcu. Verjamem, da bomo njihovo delo uspešno nadgrajevali tudi v šoli, saj je naš cilj in poslanstvo, da učence ob koncu osnovnega šolanja v življenje pošljemo samostojne, kritično razmišljujoče in ustrezno vzgojene. S tem šolskim letom smo postavili tudi nov standard pri delu z učenci s posebnimi potrebami, okrepili smo ekipo učiteljic za dodatno strokovno pomoč, hkrati pa namenili izdatna sredstva za didaktične pripomočke. Smo ena od 20 ustanov v Sloveniji, ki ima na voljo didaktični program *Play Attention* za pomoč učencem z motnjo pozornosti. S ponosom lahko povem, da smo na področju dela z učenci s posebnimi potrebami daleč pred vsemi v bližnji in daljni okolici. Zato tudi ne preseneča dejstvo, da so to prepoznali tudi starši, ki na našo šolo vpisujejo otroke iz drugih šolskih okolišev, saj vedo, da je pri nas skrb za otroke na zelo visokem nivoju.

Svoje delo pa nadaljujemo tudi na infrastrukturnem področju, izboljšujemo bivalne pogoje in pogoje dela. Predvsem želim izpostaviti letošnjo nadgradnjo in posodobitev WLAN omrežja v šoli in nakupa IKT opreme, kar nam je ob izrednih razmerah v preteklih mesecih zelo koristilo. Zelo dobrodošla je akustična ureditev stropa v jedilnici, ki je zelo učinkovito zmanjšala hrup med obroki. V spomladanskem delu pa smo se lotili ureditve brežine za telovadnico, kjer smo naredili prostor za dograditev učilnic ali telovadnice. Ravno pa smo zaključili s prenovo fasade na pročelju starega dela šole. Tudi vrtec je bil v tem šolskem letu deležen investicij v infrastrukturo. Najprej smo vse skupine opremili z novo IKT opremo, nato pa v sodelovanju s KS Sela pri Šumberku celovito obnovili dislociran oddelek vrtca na Selih pri Šumberku.

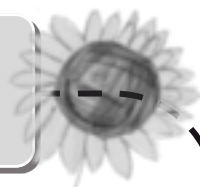
Pretekla šolska leta smo pri našem delu velik poudarek namenili samostojnosti otrok in računalniškemu opismenjevanju, pri čemer ste nam starši stali ob stran in nas podpirali. Prav samostojnost otrok je ključna smernica našega dela in tako bo tudi v prihodnje. V trenutni situaciji imamo priložnost videti naš trud in delo v preteklem obdobju. Šolo in vrtec smo s 16. 3. 2020 zaprli zaradi pandemije in to prvič, odkar je osnovna šola obvezna. Pa vendar smo na naši šoli z izobraževanjem na daljavo pričeli takoj po zaprtju. To je terjalo veliko energije strokovnih sodelavcev šole, kar bi rad posebej poudaril in se jim pri tem srčno zahvalil. Vzpostaviti smo morali drugačen sistem dela, na drugi strani pa ste tudi starši izkazali izjemo prožnost. Po dveh mesecih izobraževanja na daljavo ocenjujem, da je zadnja triada učencev povsem samostojna pri domačem delu. Prevzeli so odgovornost za šolsko delo, kar me nadvse navdušuje, z veseljem zrem v prihodnost in s ponosom lahko povem, da imamo na naši šoli najboljše učence.

Povezani šolsko leto zaključimo, kolikor se da v danih razmerah, normalno. Rad bi se zahvalil vsem deležnikom, ki sodelujete pri vzgoji in izobraževanju naših otrok. Hvala zaposlenim na OŠ Veliki Gaber, da z veliko strokovnostjo in srčnostjo opravljate svoje delo. Hvala staršem, da z nami hodite v začrtano smer in nenazadnje hvala lokalni skupnosti, da nam zaupa in podpira naše delo. Na še mnoge skupaj prehojene poti.

mag. Gregor Udovč, ravnatelj

PIKAPOLONICE

Septembra smo v skupino vstopili veliko mlajši otroci kot prejšnje leto, saj nas kar polovica še ni hodilo, zato sta bili igralnica in telovadnica naš stalni prostor za

raziskovanje, spoznavanje in igro. Ves čas nas je spremljala glasba, brez katere nam ni živeti. Na

vsakem koraku, pa naj bo to pred zajtrkom, v jutranjem krogu, med kosilom, med igro, celo med sedenjem na kahlici in čakanjem na lužico, smo ob ukulele zapeli kakšno veselo, poskočno

pesmico. No, vzgojiteljici sta peli, otroci pa veselo »migali« in se smejali. Smo že našli razlog, da smo se

poveselili. Letos nas je,

za piko na i, meseca decembra prvič obiskalo gledališče Ku-kuc. Odziv otrok je bil nad pričakovanji. Uživali so ob predstavi, ki so jo nepremično spremljali od začetka do konca. Želimo si, da bo odslej vsak december tudi za najmlajše tako posebno čaroben. Prihod pomladi nas je zvalil v naravo. Opazovali smo čudovito zeleno okolico, preizkušali premagovati naravne ovire in krepili svoje ravnotežje po poteh skozi gozd in travnike. Zagotovo nosi vsak od nas v sebi kakšen poseben trenutek. Ta naj ostane skrit v naših srcih ...

Vzgojiteljici Renata in Brigita

MUCKE

Otroci iz skupine Mucke smo kraljestvo živali spoznavali in raziskovali preko opazovanja, slikovnega gradiva, likovnega ustvarjanja, poslušanja zgodb in pravljic, pesmic, deklamacij ter preko glasovnega in gibalnega uprizarjanja živali.

Septembra smo poleg uvajalnega obdobja raziskovali značilnosti mačke. Spoznali smo, da le mačka Murija zbudi zvonec v uri, vsi ostali mucki pa si pomanejo oči s taco in imajo dlako, kremplje, svetleče oči in predejo. Nadaljevali smo s spoznavanjem živali na kmetiji, in sicer konja, zajca, kokoši, purana in pujska. Veliko časa smo preživeli v naravi in opazovali živali.

V vrtcu smo se pogovarjali o hrani, ki gre v odpad, in razmišljali, kako jo lahko ponovno uporabimo. Posušili smo kruh, ki nam je ostajal od zajtrka. Dežurni je poskrbel, da se je za ta kruh skrbelo, potem pa smo ga odnesli na bližnjo kmetijo, kjer je gospodar nahranil svoja konja ter zajčke. Mi pa smo s ponosom opazovali, kako smo naredili

nekaj dobrega in nahranili živali. S hrano in vodo je potrebno poskrbeti ne le za živali na kmetiji ali doma, ampak tudi za gozdne živali in ptice. Obiskali smo lovsko kočo v Velikem Gabru, kjer nam je lovec g. Žefran prijazno razkazal kočico še od znotraj in nam povedal nekaj malega o divjih živalih in o delu, ki ga opravljajo lovci. Skupaj s skupino Miške smo se odpravili na daljši pohod za športni program Mali sonček proti Malenščku. Pot nas je vodila skozi gozd. Pogovarjali smo se, katere živali živijo v naravi, jih opazovali in upali, da bomo našli kakšno sled ali mogoče celo žival.

Januarja smo v naravi že lahko slišali prepevanje ptic. Tudi mi smo se naučili pesem o pticah in jo veselo prepevali.

V mesecu marcu smo ravno začeli s temo mlaka in travniške živali. Spoznavali smo cikel razvoja žabe, likovno smo ga uprizarjali, v igralnici smo si naredili tudi svojo mlako. V akvariju smo imeli čisto pravi mrest, ki smo ga vsi z veseljem opazovali. V enem tednu so se razvili paglavci, mi smo jih hranili in komaj čakali, da ti mali paglavci postanejo prave žabe. Žal pa tega nismo dočakali, saj nas je presenetila epidemija. Za paglavce smo poskrbeli, spustili smo jih v najbližjo mlako, kjer so se do sedaj že dokončno razvili.

Skratka, spoznali smo, da so živali prav tako živa in čuteča bitja kot mi in si prav tako tudi one zaslužijo spoštljiv odnos.

Vzgojiteljice Blanka, Tjaša, Nika, Teja

MIŠKE

Letošnje vrtčevsko leto je bilo namenjeno spoznavanju najrazličnejših živali glede na njihov življenjski prostor (kmetija, gozd, travnik, morje ...). Tako so nas v jesenskem času obiskale domače živali, pa ne čisto prave. Želeli smo jih obiskati na kmetiji na Medvedjeku, pa nam ni uspelo zaradi zelo slabega vremena v tem obdobju. Pa nič zato. Živali bodo počakale na kmetiji, mi pa na lepo vreme. V času po novem letu smo bile

Miške kar precej okrnjene zaradi bolezni. Podobno je bilo tudi v drugih skupinah, zato smo se precej družili (združevanje) z Muckami in Pikapolonicami.

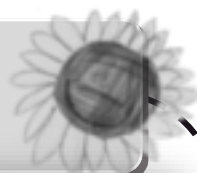
Kljub vsem nevšečnostim pa smo se trudili obdržati rdečo nit – gozdne živali. Za začetek smo se skupaj z Mucki odpravili na zimski pohod (za športni program Mali sonček) proti Malenščku. Pot nas je vodila skozi gozd. Tam naj bi živele gozdne živali, a mi nismo opazili nobene. Le zakaj? Ker nismo opazili nobene živali, smo se pogovarjali in ugotavljali, katere živali sploh živijo v gozdu. Otroci so kot iz roka-

va naštevati glavne prebivalce gozda: volk, medved, srna, lisica, ptički ... S skupnimi močmi smo tudi ugotovili, da so gozdne živali zelo plašne in se pred obiskovalci gozda raje skrijejo, v zimskem času pa, ko je mraz, rade počivajo, spijo in se zelo redko sprehajajo po gozdu.

Obiskali smo lovsko kočo Veliki Gaber in tam nam je lovec, g. Žefran, povedal kaj delajo lovci, pokazal nam je nagačeno glavo divjega prašiča, različna rogovja srnjadi in pokale iz različnih tekmovanj.

Ko smo se vračali nazaj v vrtec, smo se ustavili še pri krmilnici za srnjad in tam pustili nekaj jabolk. V mesecu februarju, kulturnem mesecu, smo obiskali šolsko knjižnico in tam nam je knjižničarka Tanja pripravila prav zabavno pravljično urico. Razgibali smo se ob iskanju skritih gozdnih živali in iskanju njihovih brlogov, nato pa nam je prebrala še zgodbico Ringaraja. Domače in gozdne živali smo spoznavali na različne načine. Ogledovali smo si slike, knjige, revije, poslušali in prepoznavali njihove glasove, ponazarjali smo njihovo gibanje, prebrali smo kar nekaj zgodb in se naučili nove pesmice. Veliko

smo ustvarjali (risali, slikali, tiskali, packali, lepili, strigli, trgali, oblikovali ...) in tako je igralnica postala skoraj prava kmetija ali gozd. Pripravili smo si senzorni kotiček s koruzo, ki smo jo najprej nabrali na bližnji njivi, jo oružili in nato »nahranili naše živali«, razvrščali smo jajčka s pinceto in ne boste verjeli, celo »molzli« smo kravo. Pripravili smo si tudi kotiček z lutkami, igračkami in kostumi gozdnih živali.

ZAJČKI

Vzgojiteljici Špela in Erika

*ZAJČEK, ZAJČEK V KOTU SEDI, PESMICO POJE, SE SLADKO SMEJI.
DOLGA UŠESA IN KRATEK REP, KMALU ODPRAVIL SE BO NA POTEP.
KAM, LE KAM SE ODPRAVIL BO, KO ODPEL BO TO PRELEPO PESMICO?
MALO SEMKAJ, MALO TJA, BO SKAKAL IN VRISKAL DO NEBA.*

Pesmica opeva leto, ki smo ga preživel v skupini Zajčki.

Razvijali smo veselje do dela, spoštovanje drug do drugega, samostojnost, vztrajnost, preciznost, odgovornost, koncentracijo, red v varnem in skrbno pripravljenem okolju. Naše delo je temeljilo na intelektualnem, motoričnem, govornem ter grafomotoričnem razvoju. S

pomočjo globusa smo potovali po planetu Zemlja. Ob poskusih smo spoznavali naravne pojave. Z asociacijami (zgodbami, plesi, pesmicami, fotografijami, zastavami ...) smo odkrivali države Evrope. Naše sinapse v možgančkih smo urili z miselnimi zgodbami, ugankami ter prepevanjem pesmi. Vsak dan smo ustvarjali zvoke z različnimi glasbili in lastnim telesom. Spoznali smo zvoke himalajskih posod, ki so nas ob vizualizacijskih zgodbah

popeljali globoko v občutenje svojega telesa, zavedanje samega sebe, soljudi in sveta okoli nas.

Jeseni smo se na kostanjčkovem pikniku s starši dodobra razgibali, se posladkali s kostanji in pripravljenimi domačimi

dobrotami. Plesali smo s plesno šolo, telovadili s športnim klubom, ogledali smo si predstavo lutkovnega gledališča, katerega člani so nas obiskali v mesecu decembru. Pekli smo piškote s pomočjo gospe Štefke. Spoznali smo delo čebelarja in poskušali med z gospodom Lahom. V šolski knjižnici sta nam z veseljem prebirali zgodbe ga. Andreja in ga. Tanja.

Z avtobusom smo odpotovali v Ljubljano, kjer smo si v Lutkovnem gledališču ogledali lutkovno predstavo Zverinice iz Rezije, v gledališču Španski borci pa lutkovno-glasbeno predstavo Gozd raja. V naravi smo se poigrali z naravnimi materiali, skakali po vejah, tekli med drevesi, plesali po listju in opazovali listke na drevesih, ki so se svetlikali ob žarkih sonca. Skupaj s Kužki, Mucki, Miškami in Pikapolonicami pa smo ustvarjali skupno celoto našega vrta Sončnica.

Vzgojiteljice Alenka, Petra in Doroteja

KUŽKI

Živali so nam v letošnjem letu pomagale spoznavati Slovenijo in svet tudi izven naše dežele. Septembra smo se pogovarjali o psih in različnih vlogah, ki jih imajo v našem prostoru.

V jesenskih mesecih smo Kužki nadaljevali s spoznavanjem gozda in gozdnih živalih. Radi smo hodili v gozd, se igrali gozdni lov in se prosto igrali. Ugotovili smo, da se v gozdu dogajajo tudi čarobne stvari – miške, lisice, polh in ježek tam radi plešejo in pojejo, tudi nas so naučili prav posebno jesensko pesem.

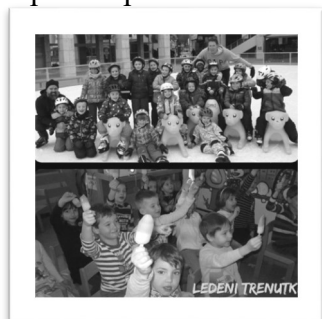
V bolj hladnih dnevih smo odpotovali daleč na sever in jug našega planeta. Spoznavali smo Arktiko in Antarktiko, življenje na polih, veliko časa pa smo namenili pogovoru o polarnih živalih. Tema je bila otrokom blizu, jih je zanimala, zato so se trije otroci opogumili in za nas pripravili pravo malo "predavanje" o polarnih živalih.

Poleg te teme smo se v mesecu januarju igrali tudi s svetlobo in sencami ter postali pravi mali raziskovalci. Uživali smo v igri z baterijskimi svetilkami, spoznali smo tudi senčno gledališče.

Veselili smo se meseca februarja. Z ledenim posladkom in ogledom risanke o pingvinih smo zaključili z raziskovanjem polarnih območij in polarnih živali. Začeli smo načrtovati novo temo, saj smo se želeli preseliti na »toplo«, potovati v Afriko in spoznavati afriške živali, a nas je prehitel korona virus. Bomo nadaljevali, ko se vrnemo v vrtec? Poleg vsega naštetega smo bili radi zunaj, na igrišču, sprehodu, pohodu, gozdu. V naši igralnici smo se urili v različnih spretnostih s pomočjo didaktičnega materiala, reševali različne učne liste in se pripravljali na vstop v šolo. Veseli smo bili, ko smo se lahko družili z učiteljji in učenci naše šole – z učiteljico Urško, učiteljem Markom, učiteljico Tanjo in učiteljico Justino ter njenimi učenci.

Priznati pa moramo, da so nam bili od vsega najljubši igra, pogovori in objemi. Lepo je bilo.

Vzgojiteljici Tanja in Tanja

Visoka trava,
višja je bila od mene,
manjša, ko skočim.

Ana Šadl, 9. r

Kot otroci smo
se mi vedno gibali.

Ampak kaj pa zdaj?

Urška Špec, 9. r

Skok izven okvirja.

Nikogar ne vidim.

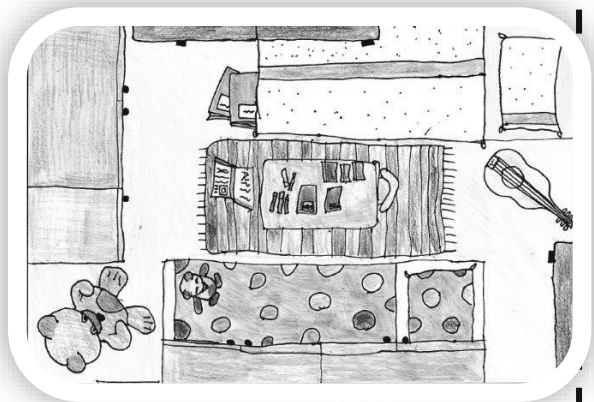
Strah me obliva.

Živa Štefe, 9. r

MY BEDROOM

Pika Rozman, 4. a

This is my bedroom. It's white and I have a poster on my wall. There are two beds in my bedroom, one bed is mine and the other one is my brother's. My bed is purple, pink and a little bit of brown and blue. My brother's bed is light brown and white. He has got a guitar beside his bed. There's a desk and a chair in my room. My desk and my chair are on the rug. The rug is black with gray stripes. There are notebooks, pens and folders on my desk. My books are everywhere in my bedroom and also in my cupboard. I love reading books! They are very interesting! I've got two plushy bears. The pink one is small and the other one is brown and big. There's a big turquoise wardrobe beside the window. There's a cupboard with school supplies beside the wardrobe. I love my bedroom and my family! Thank you for reading!

Mentorica:

Urška Mitrović

A STORY ABOUT MY MOM

Zala Zajec, 5. r

Her name is Teja and she is forty years old. She hasn't got any brothers or sisters. She has got green eyes and long blond hair, usually put into a ponytail. She is smart, nice and a good cook.

Her day usually starts at half past seven a.m. Then she gets dressed and makes breakfast. After breakfast she helps us with schoolwork and then she makes lunch. After lunch she drinks coffee and cleans the house. Before dinner she plays some board games with us and then she makes dinner. After dinner she takes a shower and reads a book. Then she goes to bed.

She is a primary school teacher. She likes her job and she doesn't have to wear a uniform. She likes eating salads, but she doesn't like eating fast food.

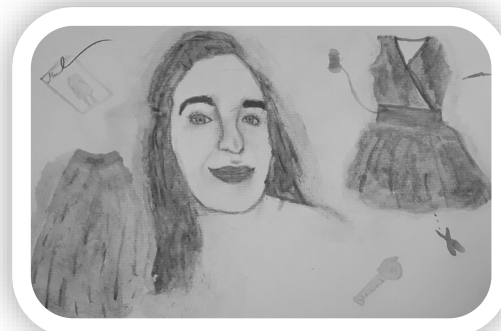
A STORY ABOUT MY MOM

Zarja Mulh Novak, 5. r

This is a story about my mom. Her name is Urška. She is 40 years old. She lives in a small village called Bratnice. She's got a younger sister. Her name is Anka. She's got straight, long, brown hair and light blue eyes. She is 165 centimetres tall. She isn't lazy, in fact she is very hardworking. She is also very thin.

She usually wakes up at 7a.m. Then she has breakfast. She always eats cereal for breakfast. Then she gets dressed and brushes her hair. She always brushes her teeth after breakfast. At 10 a.m. she goes to work. She is a fashion designer. She works at a fashion salon. She always eats a salad for lunch at 3p.m. She often goes home at 7p.m. She sometimes eats dinner with her family. She brushes her teeth and goes to sleep at 10 p.m.

She likes playing board games and taking photos but she doesn't like playing golf. She likes vegetables and fruits but she doesn't like sweets. She is a fashion designer. She doesn't wear a uniform but she wears fancy clothing for work. She works nine hours a day. She works in a fashion salon in Ljubljana. At work she usually advises clients and takes measurements of their bodies for clothing. If there aren't many customers she works on the computer. In her free time, she likes cycling, hiking and playing badminton with me. She likes travelling with her family. She also likes to read books. She loves animals. She has got a dog, three cats and a turtle. I love my mom because she is kind, beautiful and the best person in the world.

MY DREAM HOME

Ana Grošelj, 6. b

My dream home is a big classic house in Seoul, South Korea. My dream home has got a big garden. There's a pool. It's got some shallow and some deep water. There's also a swing over the shallow water. The swing isn't small, it's big. Next to the house there's a terrace with a grill. The house has got large windows and beautiful pastel purple curtains.

The inside of the house is modern. We enter a big hall through a white door. When we come in we can see a spiral staircase, where we can go upstairs or to the basement. On the left of the hall there's the dining room. There aren't just six chairs, there are eight chairs next to the rectangular table. The next room we have is the kitchen. The counter goes from one wall to the other. There is another counter in the middle of the kitchen with a stove and an oven. There's a refrigerator and some wall cabinets. Let's go back to the right side of the hall. There we have a big black sofa with two small and dark blue sofas. There's also a big TV with speakers. Behind the sofas there's a billiard table to play it with your friends. Now we're going behind the spiral staircase to see the bathroom. The bathroom isn't big because there's just a washbasin and a toilet.

Let's go upstairs! Upstairs, here we have four bedrooms with each their own luxurious bathroom. The corners of the rooms are all lit up with LED lights. After all of the rooms there's a little hang-out room with a red sofa just to play some board games.

Now to the basement and another hang-out room where we have a small cinema with a projector to play some virtual reality, watch some films or play playstation. My favorite thing in my dream house is the home cinema, because we can play lots of games, and watch a ton of movies.

Mentorica:

Metka Klemenčič

Ljudje pravijo:

Kdor ne skače, ni otrok!

To je resnica.

Maša Cesar, 7. r

Otroci, sama

sreča, radost, brez skrbi.

Večna domišljija.

Iva Mihajlovska, 7. r

Domača vas.

Toplo domače ognjišče.

Zmeraj srečna ...

Meta Grden, 8. r

Sreča

Moder človek ne rabi denarja,
da bi v srečo verjel.

Zanj je sreča že to, da sanja,
brez da bi kaj imel.

Tak človek se nikdar ne utruji,
saj gleda z odprtimi očmi.

Vidi tudi, da je življenje sreča
in da srečo živi.

Ozre se okoli sebe,
zagleda sonca vnebohod.

S srcem pa vidi,
da je sreča povsod.

Ivana Curk, 9. r,
mentorica: Olga Podpadeč

Muc, muc, mucek

Muc, muc, mucek, kam bežiš?

Ali miško spet loviš?

Ali pa greš le čez cesto,

da obiščeš mačje mesto?

Mucek nam zbeži, zato ga lovimo vsi.

Kam le kam naš muc beži?

Ta naš mucek ni zbežal,

ampak je prijatelja spoznal.

To je bil Tačko, ki prijatelj njegov je
postal.

Manja Pergar, 2. r,
mentorica: Tanja Korošec

Dobro vsem in vsakomur

Vsako jutro zgodba ista,
vsak dan isto se začne,
zopet je svetloba tista,
nova vrata nam odpre.

Mislím, da bo svet drugačen,
bolj prijazen, ljubezniv.
nikdar naj ne bo temačen,
do ljudi naj bo iskriv.

A kaj, ko se zavist ne neha,
vedno isto se ponavlja,
dolgčas to je, da se meni zeha,
prijateljstvo naj raje se obnavlja.

Nihče vesel ne more biti vsak dan,
nikomur vedno vse prav ne bo.
Raje z željo stisnimo si dlan,
da le vsak zdrav je in da skupaj smo.

Živa Štefe, 9. r,
mentor: Primož Vasle

Kaj je sreča?

Bolj ko razmišljam, kaj je sreča,
bolj vprašanje se mi veča.

Ali sreča sploh obstaja?

To vprašanje mi nagaja.

Pa pogledjmo v stare knjige –
čudežne vse namige!

Tukaj piše, tukaj piše!

Že nasmeh se mi izriše.

Zdaj že vem, zdaj že znam:

Srečo tudi jaz imam.

Sreča ni denar,
zato nočem biti milijonar.

Sreča je, če se dva rada imata,
potem se pred njima odpro vsa vrata.

Zala Zupančič, 7. r,
mentorica: Olga Podpadec

Pogled v jutrišnji dan

Sreča je teta nesreče.
Je vedno v tebi,
tudi takrat, ko ti mami
vse plane pokvari.

Vedno te nekaj osreči,
tudi najmanjša roža,
ki raste na travi,
tam na neki planjavi.

Nesreča pa ni taka
kot sreča.
Pride in gre
kot nevihta spomladi.

Za nesrečo
vedno pride sreča.
Zato lahko je zate vsak dan
srečen kot iz sanj.

A vseeno ne pusti
pogleda drugam,
kakor samo tja,
v jutrišnji dan.

Sara Zupančič, 7. r,
mentorica: Olga Podpadec

Mamica

Mamica je zlata in je ena
sama,
včasih je celo prava dama.
Toliko stvari počne,
toliko kot jaz jih ne.

Pomije posodo, pospravi
tla, spat me spravi
in še veliko stvari.
Ko sem žalostna,
me v smeh spet spravi.

Ivana Bagon, 3. r,
mentorica: Suzana Jefim

Narobe svet

Če kocka vrže Zalo
in žoga brcne Laro,
če stoli na učencih sedijo
in šah z učenci odigra partijo,
če učenci učitelje učijo,
če sprehod gre na Jana,
če sestavljanke sestavlja Ulo,
če fortnite je obseden z Maticem,
če nalivnik piše s Špelo,
če tak je kje na svetu red,
je takšen red narobe svet.

Tim Brdnik Zupančič, 5. r,
mentorica: Lidija Ožek

Hodiš po pesku.

Vsaka stopinja pove
nekaj o tebi.

Tara Zakotnik, 8. r

Poskočno naprej
grem po niti življenja
otrok veselja.

Zala Zupančič, 7. r

Ne, nisi prestar,
da otroštvo obudiš
in se še igraš.

Pia Praznik, 7. r

Babica in dedek

Vito Jerant Žnidaršič, 3. r

*Mentorica:
Suzana Jefim*

Nekoč, pred davnimi časi sta živela babica in dedek, ki sta hotela imeti otroke. Ampak sta bila prestara. Naenkrat pa se jima je prikazala vila. Rekla je, da se jima bo izpolnila katera koli želja. Rekla sta, da bi rada imela otroka. Vila je rekla, da se jima bo rodil fantek po treh letih. Ko so tri leta minila, se jima je res rodil fantek. Tako sta bila srečna kot še nikoli. Dala sta mu ime Princek, ker je bil tako pogumen kot princ. Ko je bil princ star devet let, je prišel hudič in rekel, da bo ta otrok pri dvanajstih letih umrl. Vila je lahko pomagala samo tako, da bo ta otrok spal sedem let. Babica in dedek sta bila žalostna in nista mogla verjeti, kaj se bo zgodilo. Ko je bil star dvanajst let, je dedek zakuril ogenj. Princ je samo stegnil roko v ogenj in zaspal za sedem let. Starša sta bila zelo žalostna. Ko je bilo tega konec, sta bila že tako stara, da sta umrla. Ravno takrat se je prebudil Princek. Videl ju je ležati na tleh in je videl, da sta mrtva. Takrat pa je prišla vila in videla, da sta dedek in babica umrla, zato ju je prebudila. Vsi so bili tako veseli, da so se objeli. Vila jim je dala moč, da ne bodo nikoli umrli. In vsi so živeli srečno, do konca svojih dni. Hudič pa je bil kaznovan tako, da je delal za kralja in kraljico in vsi so bili zelo veseli.

Čarobna snežinka

Zala Zajec, 5. r

*Mentorica:
Lidija Ožek*

Nekoč je v stari koči živel reven mož, ki je delal za bogato družino. Neke hude, mrzle zime je odšel kidat sneg. Ni imel niti toliko, da bi se dovolj oblekel. Imel je stara, ponošena, raztrgana oblačila, obut pa je bil v stare cikle. Tistega dne se mu je snežinka sesedla na nos in spregovorila. Rekla mu je, da mu lahko izpolni 3 največje želje, vendar z njimi ne sme škoditi drugim ljudem. Mož jo je razumel in začel razmišljati. Razmišljal je in razmišljal ... Potem se je spomnil prve želje. Želel si je, da bi imel hišo, v kateri bi živel spodobno življenje. Snežinka se je zavrtela in mu rekla: »Pojdi domov in zaspaj. Jutri se boš zbudil, kjer si si danes zaželel.« Zgodilo se je točno tako. Drugi dan mu je med odmetavanjem snega snežinka zopet priletela na nos. Vprašala ga je, če mu je hiša všeč. Mož se ji kar ni in ni mogel nehati zahvaljevati. Začel je razmišljati o drugi želji. Zaželel si je družino – ženo in otroke, ki bi pri njem živeli srečno in polno življenje. Snežinka je dvakrat poskočila in mu željo izpolnila. Mož se ji je zahvalil in odšel domov. Pri vratih ga je čakala žena z večerjo in otroci, polni navdušenja nad očkom. Objel je otroke, poljubil ženo in odšel za mizo. Naslednji dan je otroke peljal v šolo in vrtec ter se odpravil v službo. Tam ga je čakala snežinka. Rekla je, da je to njegova zadnja želja preden se stali. Mož ji je bil za vse tako hvaležen, da jo je ohranil pri življenju in zadnje želje ni izkoristil. Snežinka mu je bila zelo hvaležna.

Potovanja v bližnje ali daljne kraje

Mentorica:
Olga Podpadec

Maša Cesar, 7. r

Medvedjek, 2. 11. 2019

Draga moja babi!

Teden pri tebi je bil zelo zanimiv. Kamor koli smo šli, je bilo zelo lepo.

Do Švice smo se vozili 10, nazaj pa kar 15 ur. Krivi so bili dolgi zastoji. Lepo se je bilo spet družiti s tabo in to kar po enem letu. Seveda pa se je bilo lepo družiti tudi z Walterjem po celih sedmih letih. Ko smo se vozili, smo poslušali glasbo, se pogovarjali, se šalili, jaz pa sem se igrala tudi s svojimi tremi sestricami. (No, v Italiji nimajo ravno dobre glasbe za moj okus.)

Ko smo prišli v Švico, je bila ura tri zjutraj in še zdaj se sprašujem, če starejši ljudje ob taki uri ne spijo, ampak se raje sprehajajo po mrzlih in temačnih ulicah. Toliko jih je bilo zunaj!

Seveda pa sem se rada sprehajala z Walterjem in tvojo psičko Roxi, pa čeprav sem se z Walterjem morala pogovarjati v angleščini. (To mi zdaj zeeeeelooooo koristi.)

Zelo všeč mi je bilo tudi v Papiliorami. Tam so bili zelo lepi metulji. Metulji so bili različnih barv, velikosti, vrst ... Glej in se čudi, praviš večkrat. Meni je bil najbolj všeč moder z zelo velikimi in lepimi krili. Bil je čudovit. Tam so zgradili še dve novi sobi za živali v temi in živali iz džungle. V načrtih pa imajo zgraditi še prostor za živali v vodi. Želim si, da bi se to zgodilo zelo kmalu.

V spomin pa se mi je zelo vtisnil dogodek, ki se je zgodil moji sestri. Želela je slikati lepega ptiča, ker pa je imel menda dovolj fotografiranja, jo je hotel kljuniti. Takrat smo se vsi smejali, ona pa je glasno zakričala.

Všeč pa mi je bilo tudi v živalskem vrtu. V živalski vrt smo šli v Basel. Bil je zelo velik – kraj in ZOO. Najbolj všeč so mi bili sloni, saj so moje najljubše živali. V Švici je bilo res zelo lepo. Te počitnice si bom za vedno zapomnila. Babi, hvala za te res nepozabne počitnice.

Pozdravi Walterja in Scarlett. Zelo vas že pogrešam. Res je, da je pot do Švice zelo dolga, ampak mi je bilo zelo pomembno, da vas spet vidim po dolgem času. Rada vas imam. O, ne pozabi pozdraviti Elizabetho. Povej ji, da je zelo prijazna in da jo zelo pogrešam.

Objem in poljub ti pošilja

tvoja Maša

Drevesni Skrivalček

Mentorica:
Suzana Jefim

Jan Zajec, 3. r

Nekoč, predavnimi časi je živel v skromni hiški na gozdni jasi Drevesni Skrivalček. Rad je imel drevesa. Sadil jih je, gnojil, rahljajal zemljo in zalival. Ko so zrastle, jih je imel za prijatelje. Nekega dne se je na jaso priselil zloben gozdar s čarobno sekuro. Hotel je posekati vsa drevesa v gozdu. Drevesni Skrivalček ga je prepričeval, a ga gozdar ni poslušal. Ponoči je gozdar posekal cel gozd. Drevesni Skrivalček se je moral preseliti v drug gozd. Spet je sadil drevesa, zalival, rahljajal zemljo in gnojil. Spet je bilo vse po starem. Ampak spet je prišel gozdar. Zdaj je hotel posekati vsa drevesa na svetu s svojimi tremi sekirami. Takrat mu je rekel ptič, da naj vzame gozdarjeve sekire in jih vrže v prepad. Drevesni Skrivalček je res vrgel sekire v prepad. Ko je gozdar to videl, se je zapodil k njemu. Drevesni Skrivalček se je umaknil in gozdar je padel v prepad. Drevesni Skrivalček je posadil nova drevesa in spet je bilo vse po starem.

V zadnji tretjini šolskega leta se je ves svet znašel pred velikim izzivom, doletela nas je namreč epidemija virusa, to pa v tako velikem obsegu, da je bilo treba začeti hitro uvajati ukrepe za zajezitev bolezni. Tako so 16. marca šole ostale zaprte in začelo se je poučevanje na daljavo. Učenci so medtem imeli nekaj časa tudi za razmišljanje o bolezni, o virusu. Svoje občutke so povezali v takšna in drugačna besedila.

S Poli salamo rešil svet

Nekega dne je mami zazvonil telefon. Ker je bila na vrtu, sem se oglasil jaz. Klical je stric in povedal, da je v bolnišnici. Zelo sem se prestrašil. Vprašal sem ga, kaj je narobe, in povedal je, da so ga testirali za COVID-19. Povedal sem mu, naj me pokliče, ko dobi izvide. Čez nekaj dni je zopet zazvonil telefon. Povedal mi je, da je okužen z virusom COVID-19. Vprašal sem ga, če imajo zdravniki zdravilo. Povedal sem mu, da ga bom naredil jaz. Zelo sem se trudil. V zdravilo sem dal poli salamo, pašteto, jagode, borovnice, sok in sir. Vse to sem zmešal in nastalo je zdravilo.

Pozdravil sem ves svet in postal sem slaven. Zopet smo normalno zaživel. Ponovno so se odprli vrteci in šole, starši so hodili v službe, maske pa smo vrgli v smeti.

Zdi se mi, da so bile to le sanje.

Matevž Praznik, 4. b

Misli ob šolanju na daljavo

Šola na daljavo mi ni najbolj všeč. Boljše mi je v šoli. Tam nam učiteljica razloži snov, ki jo potem razumem. Če kaj ne vem, jo lahko vprašam. Raje hodim v šolo tudi zaradi prijateljev. Doma smo že tako dolgo, da mi je že zelo dolgočasno. Pogrešam svoje prijatelje in učiteljico. Nočem biti nepošten. Tudi učenje doma ni tako napačno. Ni mi treba zgodaj vstati in nositi torbe v tretje nadstropje kot v šoli. Še vedno pa bi raje spet kmalu šel v šolo.

Kristijano Beganovič, 3. r

Moj šolski dan se začne okoli devete ure. Skupaj z mami pregledava, kaj moram narediti. Potem pa delam. Ko naredim naloge za en predmet, imam odmor. Odmor je malo daljši kot v šoli. Od kar poteka pouk doma, sem se že veliko naučil.

Pri matematiki sem se učil o stotih. Eno stotico sem naredil iz marjetic. Pri likovni umetnosti veliko ustvarjamo. Naredil sem mandalo iz naravnih materialov. Naredil sem tudi metulja upanja iz papirja. Pri spoznavanju okolja sem naredil padali in z njima naredil poskus. Veliko sem se naučil tudi o naši državi Sloveniji. Pri športu delam veliko zabavnih vaj. Vadal sem tudi jogo. Najbolj pa mi je bil všeč športni dan. Takrat sem se vozil s kolesom. Na Skypu se večkrat dobivamo z učiteljico in sošolci, kar mi je zabavno. Praznujemo tudi rojstne dneve.

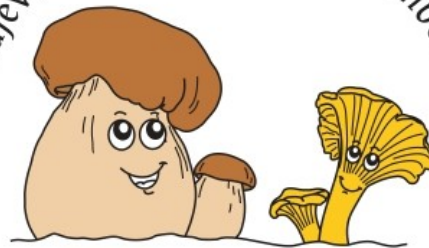
Taka šola mi je kar zanimiva, vseeno pa bi spet rad v živo videl prijatelje.

Tjaš Aleksej Gregorčič, 3. r

DONATORJI, ki so omogočili tisk glasila:

Krajevna skupnost Sela pri Šumberku

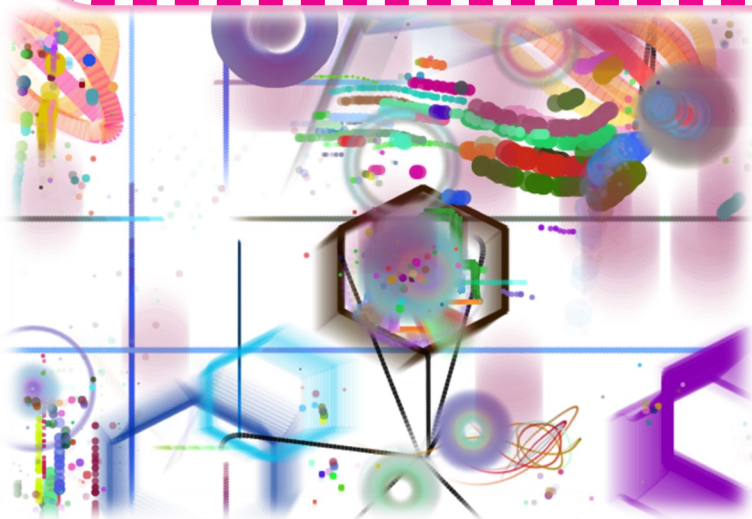

gigradbeni inženiring
zakrajšek d.o.o.

 barjans
080 50 77 | barjans.si

ESG Peter Grmovšek s.p.

Žan Oven, 7. r, računalniška grafika; mentorica: Anamarija Šmajdek

Nik Žibert, 3. r,
mentorica: Suzana Jefim

Emma Zemljak, 2. r,
mentorica: Vesna Simonič

PRVI KORAKI

glasilo Osnovne šole Veliki Gaber

Glavni urednik: Primož Vasle

Odgovorni urednik: mag. Gregor Udovč

Uredniški odbor:

Primož Vasle, Suzana Jefim, Lidija Ožek

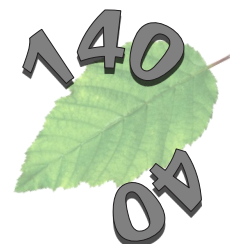
Naslovna slika – foto: Primož Vasle

Tisk: Kočevski tisk, d. o. o.

Naklada: 280 izvodov

Junij, 2020

Luka Fortuna, 7. r, računalniška grafika;
mentorica: Anamarija Šmajdek

Utrinki iz karantene

Lara Mehle, 5. r

Urban Pintar, 5. r

Pika Rozman, 4. a

Matic Špec, 5. r

Vid Stopar, 5. r

Lara Mehle, 5. r

Tia Zaje, 4. a

Jan Strmole, 5. r

Sabina Gerlica, 5. r

Tara Rupnik Zidar, 4. a

Karin Ozimek, 5. r